

maalet med Lovforslaget blive at komme den uformuende og ubemidlede Del af Befolkningen til Hjælp, men Statshjælp og Kommunehjælp til velstillede Folk maa jeg og mine Meningsfæller tage Afstand fra.

Der er et Spørgsmaal, som strengt taget ikke vedrører det foreliggende Lovforslag, men som blev berørt under Forhandlingerne i det andet Ting, og som jeg ogsaa gerne vil have Lov til at sige et Par Ord om og rette Henvendelse til den højtærede Minister om; det er Indkvarterings-spørgsmaalet. Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til dette Spørgsmaal indtager en meget tilbageholden Stilling; jeg kunde ogsaa sige, at den højtærede Minister indtager en yderst konservativ Stilling her overfor. Det kan jo dog ikke nægtes, at vi her staar overfor et Spørgsmaal, som er af meget stor Betydning for store Dele af Befolkningen. Vi har nu i 16 Maaneder haft en betydelig Indkvartering forskellige Steder omkring i Landet, i adskillige Købstadkommuner og i mange Landkommuner. Denne Indkvartering er og har været til ret stor Ulempe og Byrde for dem, der bærer den. Og naar nu Formaalet med disse forskellige Lovgivningsforanstaltninger, som vi foretager, er at udligne de Byrder, der lægges paa Befolkningen, forekommer det mig, at der var den allerstørste Grund for den højtærede Indenrigsminister til at søge at afhjælpe nogle af de Ulemper, som Indkvarteringen medfører, eller i alt Fald dog at medvirke til, at de ikke blev et saa stort økonomisk Tab for dem, der skal have Indkvarteringen. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, om han ikke vil finde Anledning til at tage fat paa dette Spørgsmaal. Jeg har lagt Mærke til, at Folketingsmanden fra Næstved (Andreasen) et Par Gange har fremdraget dette Spørgsmaal under Forhandlingerne nede i Folketinget. Jeg er saa fuldstændig enig i de Udtalelser, som Folketingsmanden fra Næstved har fremsat om dette Spørgsmaal, og jeg vil gerne i Tilslutning til det, som han har sagt, anmode den højtærede Minister om at undersøge, om det ikke var muligt, at vi her kunde faa en Forandring, saaledes at den Byrde, der lægges paa store Dele af Befolkningen ved Indkvarteringen, kunde lattes betydeligt.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Som jeg sagde i Begyndelsen af mine Udtalelser, skal Landstinget jo være et prøvende, et overvejende og et regulerende Ting. Jeg anbefaler, at vi fremmer dette Lovforslag i Overensstemmelse dermed, og jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Lovforslaget bør fremmes saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt, og dette skal jeg altsaa paa mit Partis Vegne anbefale.

Godskesen: Som den højtærede Minister udviklede i sit Indledningsforedrag, er Tanken med dette Lovforslag at afhjælpe saa vidt muligt den Nød, som Krigssituationen og den deraf flydende Dyrtid har fremkaldt. Denne Tanke kan mine Partifæller og jeg fuldkomment tiltræde. Vi mener allerede tidligere at have vist, at vi staar paa det Standpunkt ved vore Afstemninger over de tidligere fremsatte Love, der pegede i samme Retning. Ganske vist mener vi ikke, at man med Rette kan tale om en almindelig Nødstilstand. Man kan ikke klare den foreliggende Situation blot at sige, at de rige bliver stadig rigere og de fattige stadig fattigere. Der er ingen Tvivl om, at en betydelig Del af den særlige Krigsfortjeneste, som er tilflydt vort Land, har fundet Vej ogsaa til de Samfundslag, som man almindeligt regner til de ubemidlede. Der er navnlig sikkert ingen Tvivl om, at mange Arbejdere under den nu foreliggende Situation har opnaaet rigeligere og mere vellønnet Arbejde og derigennem indvundet en Merfortjeneste, som meget rigeligt opvejer de Forøgelser af deres Udgifter, som flyder af Dyrtiden, men vi erkender, at der i store Dele af vort Samfund hersker Nød paa Grund af Krigssituationen, og vi vil derfor overmaade gerne være med til, saa vidt gør sig, til at afhjælpe denne Nød. Hermed hører imidlertid ogsaa Enigheden mellem os og den højtærede Minister op. Den Vej, den højtærede Minister har anslaaet i Lovforslaget, er efter vor Mening aldeles forfejlet. Tanken i Lovforslaget er jo aabenbart den at overlade hele Opgavens Løsning til Kommunerne. Man overlader Kommunerne at træffe de Foranstaltninger, de finder rigtige, og at skaffe sig Dækning for de dertil medgaaende Udgifter ved Paalæg af Skatter, ogsaa ganske, som Kom-